

IN MEMORIAM

50 éve hunyt el P. Forró Kamill OFM az 1456-os nándorfehérvári győzelem festője

Kamill atya 1956-ban érkezett gimnáziumunkba, az 1964/1965-ös tanévtől az 1973/1974-es tanított iskolánkban ének-zene, rajz, művészettörténet és művelődéstörténet tantárgyakat. Életének 52., szerzetességének 36., papságának 27. évében 1974. február 25-én váratlanul elhunyt. Temetése 1974. február 28-án volt, az esztergomi ferences templom kriptájába helyezték örök nyugalomra.

„Kamill atya váratlanul költözött el körünkből. Derűs és szerény egyéniségét nem tudjuk feledni. Munkás életének gazdag gyümölcseivel távozott. A lelkiélet Szent Ferenc kijelölt ösvényein haladt és Fra Angelico alázatával álmolta templomok falára lelke szép látomásait. Ezekkel hat tovább halála után is. Művészi élményt adó és mindig valami eredetit kereső alkotásait 22 templom őrzi, így Esztergom, Budapest-Arpádföld, Szombathely, Jászberény. Pilisszentlélek és sok kis somogyi falu. Édesapja ácsmester volt, tőle örökölte erős jellemét és igazságszeretetét. Szelíd lelkű édesanyjától a lelki buzgóságot és szerénységet. Művészetével is, tanári munkásságával is az örök Szépség alázatos szolgája maradt. Szerette a fiatalságot, szívesen foglalkozott külön is azokkal, akikben zenei rátermettséget vagy rajzkészséget tapasztalt. Szívügye volt a szent zene és a liturgia. A Nyitra megyei Vágfarkasdon született 1922. március 4-én. Iskoláit Pozsonyban, Esztergomban és Szombathelyen végezte. Fiatalon a ferences rendbe lépett. 1947-ben szentelték pappá. Rendje tanári pályára küldte, képzőművészeti és zenei képzést kapott. E felsőbb képzést a közbejött nehézségek miatt csak később tudta befejezni, közben gyári munkásként dolgozott. Az esztergomi ferences gimnázium vezetősége tanári munkakört biztosított számára, ettől kezdve rajz- és zenetanárként működött. A nyári szünidőben sem pihent. Legtöbbször vidéki templomokba indult, hogy a megrendelések szerint elkészített vázlatait a templomok falaira fesse. A túlfeszített munka miatt tíz évvel ezelőtt kisebb agyvérzés érte. Előbb kitűnő, szuggesztív erejű előadó volt, diákjai nagyon szerették, de betegsége után már akadozott a nyelve, és a beszédhiba miatt tanári tekintélye csorbult. Ezt a nehéz keresztet is alázatosan fogadta. Lelki emberként tudatosan készült a halálra, erről néha futó megjegyzést is tett barátai előtt. 1974. február 25-én holtan találták szerzetesi cellájában.”
(Forrás: Szolgálat, 24. szám, 1974 karácsony. Szerző: Confrater)

Emlékét szeretettel őrizzük! Nyugodjék békében!

Kedves Ilona